

บทศอรรยอสรอ และ เมียะอรอ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اَسْرٰى بِنَبِيْنَا لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصٰى ثُمَّ عَرَجَ بِهِ
اِلَى السَّمَاءِ لِيُرِيَهُ بَعْضَ اَيَاتِهِ الْكُبْرٰى ، لَشَّهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ شَرَّفَ نَبِيْنَا تَشْرِيفًا
عَظِيْمًا لَيْلَةَ الْاِسْرَاءِ وَالْمَعْرَاجِ ، فَاقَامَ لَهُ حَفْلَ اسْتِقْبَالٍ فِى الْمَسْجِدِ الْاَقْصٰى ، حَضَرَهُ
النَّبِيُّوْنَ وَالْمُرْسَلُوْنَ ، وَاَقَامَ لَهُ حَفْلَ تَكْرِيمٍ فِى السَّمَاءِ شَهِدَهُ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ ،
وَأَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا رَّسُوْلُ اللّٰهِ شَرَحَ اللّٰهُ لَهُ صَدْرَهُ وَوَضَعَ عَنْهُ وَزْرَهُ ، فَصَلَّوْا
اللّٰهُ وَسَلَامَهُ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ الَّذِيْنَ صَدَّقُوْهُ وَنَصَرُوْهُ ، اَمَّا بَعْدُ : فَيَا عِبَادَ اللّٰهِ
اتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْهُ .

พี่น้องผู้ศรัทธาที่รักทั้งหลาย

ท่านนบีมุฮัมมัด ศอลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม ได้รับการแต่งตั้งจากอัลเลาะห์ให้
ทำหน้าที่ประกาศศาสนาอิสลาม โดยพระองค์กำหนดวัตถุประสงค์หลักในการทำหน้าที่ของท่าน
นบี ศอลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม คือ “ การสร้างเมตตาธรรมแก่โลกทั้งผอง ” การประกาศ
ศาสนาของท่านในระยะแรกที่มีหานครมักกะห์ ท่านเน้นสร้างความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว
คือ “ อัลเลาะห์ ” ท่ามกลางกระแสความหลากหลายทางด้านความเชื่อในพระเจ้าของชนชาวมัก
กะห์ และได้รับการต่อต้านอย่างรุนแรง แต่ท่านก็ยืนหยัดอยู่ได้ ด้วยการช่วยเหลือของคู่ชีวิตที่ชื่อ
“ คอดียะห์ ” ภริยาผู้ศรัทธามั่นอย่างแท้จริง รวมทั้งญาติผู้ใหญ่อีกคนหนึ่งคือ “ อะบูตอลิบ ”
เมื่อทั้งสองเสียชีวิต ชาวกุรอัยซุมมักกะห์ก็เพิ่มการคุกคามท่านมากขึ้น จนพวกเหล่านั้นหมายชีวิต
ท่าน ท่านจึงลี้ภัยหาที่พึ่งพาในการประกาศศาสนายังเมืองตอฮิบ (เมืองบิรวารมักกะห์) แต่ได้รับ
การต่อต้านและเข้ายังถูกขับไล่ไสส่งด้วยการขว้างปาด้วยก้อนหินจนได้รับความบาดเจ็บ แม้
กระนั้นท่านนบีก็ได้ลดละหรือย่อท้อในการทำหน้าที่สร้างเมตตาธรรมแต่อย่างใด ท่าน
รำพึงต่อองค์อภิบาลเพียงว่า “ ถ้าพระองค์ไม่ทรงกริ้ว ข้าพระองค์ก็ไม่สะทกสะท้านอันตราย
ใด ๆ อีก ” แล้วท่านก็กลับสู่นครมักกะห์ มุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่องต่อไป

พี่น้องผู้ศรัทธาที่เคารพ

เมื่อเกิดภาวะความเดียวดายในหัวใจของท่านนบี ศอลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม
อัลเลาะห์จึงประสงค์ปลอบใจด้วยการให้ได้เห็นสัญญาณและพยานภาพอันยิ่งใหญ่บางอย่างของ
พระองค์ เพื่อสร้างความมั่นใจ และบ่งบอกว่า พระองค์ทรงอยู่เคียงข้างเขาเสมอ พระองค์ทรงกล่าว
ในอัลกุรอาน ความว่า

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي
بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ .

“ มหาบริสุทธิ์แด่องค์ผู้ทรงให้บ่าวของพระองค์ชื่อมุฮัมมัดเดินทางราตรี
หนึ่งจากมัสยิดอัลหะรอหมยังมัสยิดอัลอักศอ พระผู้ทรงประทานความอุดมแก่สถานที่นั้น
โดยรอบด้าน เพื่อเราจะให้เขาได้แลเห็นสัญญาณบางส่วนของพระองค์ แท้จริงพระองค์
คือผู้ทรงได้ยินยิ่ง ผู้ทรงแลเห็นยิ่ง ”

พระองค์ทรงให้ท่านนบี ศอลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เดินทางในคืนหนึ่ง (อิสรออ)
จากมัสยิดอัลหะรอหมนครมักกะห์สู่มัสยิดอัลอักศอนครเยรูซาเล็ม จากนั้นก็นำสู่เบ็องฟ้า (เม็ยะอ
รอร) จนถึงปลายฟ้า (สิดรอตูลมุตะฮา) ณ ที่นั่นคือสวรรค์ที่มีชื่อว่า อัลมะวา และ ณ ที่นี้เองที่อัล
เลาะห์ทรงกระเสดคำรัสกับท่านนบี ศอลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม โดยตรงเป็นการส่วนพระองค์

แล้วพระองค์ก็นำท่านนบีกลับสู่มักกะห์ภายในคืนนั้นเอง พอรุ่งเช้าท่านก็ได้บอก
ข่าวมหัศจรรย์การเดินทางของท่านแก่ผู้คนชาวมักกะห์ แต่คนส่วนใหญ่กลับกล่าวหาว่าท่าน
มดเท็จ อัลเลาะห์จึงประกาศรับรองความจริงของท่านนบีว่า

وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ، مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ، وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ،
إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ .

“ ขอสาบานกับดวงดาวเมื่อมันลั่นหายจากสายตา สหายของพวกเจ้าที่ชื่อ
มุฮัมมัดนั้นย่อมไม่หลงผิดและไม่เลอะเลือน เขาจะไม่พูดตามอารมณ์ มันมิใช่อื่นใด
นอกจากเป็นโองการที่ถูกดลแก่เขา ”

การอิสรออและเม็ยะอรอร (เดินทางกลางคืนทั้งภาคพื้นดินและเบ็องฟ้า) ถือเป็น
สิ่งมหัศจรรย์อย่างหนึ่งที่อัลเลาะห์ทรงประทานแก่ท่านนบี ศอลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เท่านั้น
ในกลุ่มมุสลิมบางคนก็ยังมี การปฏิเสธเรื่องนี้อยู่บ้าง เหมือนกับที่ผู้ปฏิเสธชาวกุรอยหมักกะห์ก่อน
นั้น

โดยหลักทางศาสนาแล้ว ผู้ปฏิเสธ “ อิสรออ ” ถือเป็นกาเฟร (นอกศาสนา)
เพราะเป็นเรื่องที่ปรากฏชัดในอัลกุรอาน ส่วนผู้ปฏิเสธ “ เม็ยะอรอร ” ถือเป็นคนฟาซิก (คนเลวใน
อิสลาม) เพราะเป็นเรื่องที่ปรากฏชัดในคำสอนของท่านนบี จึงใคร่บอกแก่ผู้ที่ยังสงสัยในเรื่องนี้ว่า
อัลเลาะห์ ทรงสามารถเหนือทุกสิ่ง เมื่อพระองค์ประสงค์สิ่งใดพระองค์ก็จะประกาศิตว่าจงเกิดขึ้น
แล้วมันก็เกิดขึ้นอย่างแน่นอน เมื่อพระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างพระองค์ทรงกำกับให้อยู่ใน
ระเบียบ แต่พระองค์ก็ทรงให้เป็นในทางตรงกันข้ามได้เช่น ไฟ ธรรมชาติของมันก็คือมีความร้อนแต่
พระองค์ก็ทรงให้มันเย็นได้กับท่านศาสดาอิบรอฮีม และธรรมชาติของน้ำทะเลคือทำให้คนจมน้ำได้
แต่พระองค์ก็ทรงให้ศาสดามูซา (โมเสส) ปลอดภัยได้ เป็นต้น ลองดูการท่องอาวภาคของมนุษย์
ปัจจุบันเกิดขึ้นจริง ซึ่งเป็นความสามารถของมนุษย์ผู้ถูกสร้าง แล้วอัลเลาะห์คือพระเจ้าผู้สร้าง ผู้ทรง
อำนาจเหนือทุกสิ่งจะทำมิได้เสียหรือ ? กับการที่จะให้คนที่พระองค์ทรงรักท่องอาวภาคแล้วกลับ
ภายในคืนเดียว

พี่น้องผู้ศรัทธาที่เคารพ

ข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่อัลเลาะห์ทรงประทานแก่บ่าวของพระองค์ล้วนต้องผ่านญิบรียล (เทวทูต) สู่ท่านนบี ศอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ยังพื้นโลก ยกเว้นสิ่งเดียวคือ “ **บัญญัติเรื่องละหมาด** ” พระองค์ทรงประทานแก่ท่านนบีโดยตรง ณ เบื้องฟ้าในคืนอิสรออและเมื่อยะอรอจ เป็นการบ่งบอกว่า “ **การละหมาด** ” มีความสำคัญยิ่งยวดจึงทรงเชิญท่านนบี ศอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ไปรับพระราชทานข้อบัญญัตินี้ด้วยตนเอง ดังกล่าวนี้องอัลเลาะห์ทรงให้การละหมาดเป็นข้อต่างระหว่างการศรัทธา (อิหม่าน) กับการปฏิบัติ (อุกุฟ)

ในคืนแห่งอิสรออและเมื่อยะอรอจนั้น ท่านนบี ศอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้พบกับเหตุการณ์หลายอย่าง ดังจะนำเรียนบางเหตุการณ์เพื่อเป็นข้อเตือนใจแก่ทุกท่านดังนี้

ท่านได้เห็นคนกลุ่มหนึ่งถูกทุบตีระด้วยก้อนหินจนแตกเลือดไหล แล้วมันก็กลับคืนเหมือนเดิมและก็ถูกทุบอีกเป็นอย่ำนื้ออยู่ตลอด ท่านนบีถามญิบรียลว่าใครคือพวกเหล่านี้ ได้รับคำตอบว่า “ **พวกนี้คือพวกไม่ละหมาด** ”

อีกพวกหนึ่งมีเนื้อสุกปรุงแล้วอยู่ต่อหน้าหม้อหนึ่ง และมีเนื้อดิบเน่าเหม็นอยู่อีกหม้อหนึ่ง แต่แปลกคนพวกนี้กลับเลือกกินแต่เนื้อเน่าเหม็น สอบถามว่าพวกนี้เป็นใครหรือ ? ญิบรียลตอบว่า “ **พวกนี้คือพวกที่ผิดประเวณี** ”

มีคนอีกกลุ่มหนึ่งลักษณะทอ้งใหญ่เท่าภูเขา เวลาจะหยุดต้องล้มหายใจทอ้ง คนพวกนี้คือ “ **คนที่กินดอกเบี้ย** ”

ต่อมาเห็นคนอีกพวกหนึ่งที่เพาะปลูกและเก็บเกี่ยวผลของมันภายในวันเดียว พวกนี้คือ พวกที่ต่อสู้ในแนวทางของอัลเลาะห์

และอีกคนหนึ่งท่านนบีเห็นกำลังนั่งจับฟิงขาบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ปกคลุมด้วยรัศมีเรืองแสงอร่าม มีผู้ตอบข้อสงสัยของท่านนบีว่าคนนี้เป็นใคร ? “ **เขาคือคนที่สิ้นของเขาพำรำรำลึก (ซิกิร) ถึงอัลเลาะห์ตลอดเวลา** ”

พี่น้องผู้ศรัทธาที่รักทั้งหลาย

ในคืนที่ท่านนบีได้อิสรออและเมื่อยะอรอจ ท่านได้พบกับบรรดาศาสดาต่างหลายท่านในฟ้าทั้งเจ็ด มีอยู่ศาสดาหนึ่งที่สนทนากับนบีเรา และมีข้อความพาดพิงถึงท่านทั้งหลายคือ

رَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ لَيْلَةَ لَسْرَى بِي فَقَالَ : يَا مُحَمَّدُ لَقَرَى أُمَّتَكَ مِنِّْي السَّلَامَ وَأَخْبَرَهُمْ أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةُ التُّرْبَةِ عَذْبَةُ الْمَاءِ وَأَنَّهَا قِيَعَانُ وَغَرَاسَهَا : سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ... رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ

“ ฉันได้พบกับท่านศาสดาอิบรอฮีมในคืนที่อัลเลาะห์ทรงให้ฉันอิสรออ ท่านกล่าวว่า โอ้มุฮัมมัด ฉันฝากสลาม (ความสันติ) ไปยังประชาชาติของท่าน และท่านช่วย

บอกพวกเขาด้วยว่า อันสวรรค์นั้นคือสถานอันบรมสุข มีน้ำที่หอมหวาน มันเป็นพื้นที่ราบ
พฤษชาติของมันคือ ชุบฮานัลลอฮฺ อัลฮัมดุลิลลาฮฺ ลาอิลาฮาอิลลัลลอฮฺ วะลาเฮอะวะ
ลาอูวะตะอิลลาบิลลาฮฺ ” บันทึกโดย ตริมีซี

أقول قولي هذا وأستغفر الله إنه هو التواب الرحيم

